

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Getulij, Cerealis, Amantij & Primitiui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

to' igitur illo milites capti & puellæ hilaritate decepti, humaniùs in illam se gerere cœperunt. Quæ cum ab ipsis petijisset, vt tandiu liceret abesse, quoad ornatum sponsæ conuenientem sibi indueret, eundi potestatem milites ei concesserunt, quippe qui ea re non solùm illi virgini gratum facturi essent, sed futurum etiam cogitabât, vt à iudice ipso magis laudarentur, si puellam veste ornata dixissent. Illa verò consilij sui compos facta, statim se veste induit, quæ verè decora est. Cum enim animi fortitudine & resurrectionis spe multa se corroborasset, ad ipsius rectoris vestigium cucurrit, & illinc seipsam præcipitem dedit.

Virgo sancta se præcipitio interfecit.

O puellam genere quidem & sexu foeminam, animo autem ipso marem. O virginem duobus nominibus extollendam, quod in virginum grege, & martyrum choro numerata sis. O puellam ita continentem, vt neque ad spectu quidem ipso fruendi facultatem intemperato iudici præbueris. Huius igitur puellæ temperantiâ & nos imitemur & contra voluptates ipsas victoriâ trophæa erigamus.

MARTYRIVM SS. GETVLII, CEREA-
lis, Amantij & Primitiui ex eo quod est apud Sardiniam.
Passi sunt anno Christi 138. Sixti Papa 8. Hadriani
Imp. 19.

Junij 10.

Getulius diuinæ legis peritissimus, Hadriani Imperatoris temporibus, in Sabinorum regione, haud procul ab vrbe Roma degens, studio religionis Christianæ propagandæ miraculo flagrabat. Itaque permultos quotidie, tum ex Italia, tum Græcia conuocabat, quos ad omnem pietatem diligenter instituebat: & alimentis rebusq;

Getulii humanitas in Christianos

omnibus
fama cum
confestim
fit. At Ce
magna cu
rebus diu
principib
hanc prin
quælo, edi
tilline hom
verò præpo
inquit, edo
Dei filium
ta. Respon
des adhiber
reos illum
mare in a
eravit, dan
& post
us declarau
fidem prop
credulitate
ribum fra
actu latitaba
inspectu vo
planè obli
menter cup
pellere cœ
cto, Christi
antius vrg
coronam
Tum verò
matus, par
gloria lang

omnibus ad vitam necessarijs sustentabat. Eius rei fama cum ad aures Hadriani peruenisset, missa confestim Cereale Vicario eum comprehendi iussit. At Cerealis ingressus cubiculum, ubi Getulius magna cum audientium voluptate & profectu de rebus diuinis diserebat: Audistine, inquit, quae a principibus edicta sint proposita? Cui Getulius? plane principum iussis parere necesse est? Tu ipse, quare, edicito, cui obtemperare aequius sit? Mortaline homini & mox in putredinem abituro, an vero praepotentis Dei filio? Tum Cerealis: Velim, inquit, edoceas quo signo nosse liceat, cum verum Dei filium esse, quem vos tantis laudibus extollitis. Respondit Getulius. Certè non potest non fides adhiberi ei qui mortuos solo verbo suscitauit, caecos illuminauit, leprosos mundauit, siccis plantis mare inambulauit, ventis & tempestatibus imperauit, daemones ex obsessis corporibus profligauit: & postremò diuinam virtutem omnibus in rebus declarauit. Cerealis his auditis animo in Christi fidem propendere coepit. Getulius verò, ut eius incredulitatem poenitus expugnaret, Amantium tribunum fratrem suum aduocauit, qui Hadriani consuetu laticabat. Porro Cerealis tantam ex Amantij conspectu voluptatem hausit, ut Imperatoris edictum plane oblitus, sermonem cum eo conferre vehementer cuperet. At Getulius vehementius eum repellere coepit, ut nefario daemionum cultu infecto, Christi fidem amplecteretur. Similiter & Amantius vrgeri non destitit, ne oblatam caelestis coronam negligeret.

Tum verò Cerealis pijs eorum hortatibus immutatus, paratum se ostendit, etiam pro Christi gloria sanguinem fundere. Getulius verò ea re

Amantius
tribunus fra-
ter Getulij

Cerealis vi-
carius Ha-
driani con-
uertitur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

824 MARTYR. SS. GETULII, CEREALIS, &c.
mirificè exhilaratus, triduanū omnibus ieiunium
indixit, vt toto illo tempore, intenta supplicatio-
ne, diuinam mentem confulerent, quo ordine Ce-
realis in numerum fidelium referendus esset. Vna
igitur nocte in vigilijs & precibus exacta, dilap-
sæ cælitus voce, admoniti sunt, vt Sixtū Romanæ vr-
bis Episcopum vocarent, qui eum cælesti lauacro
expiaret. Porro Cerealis cum sacro latice tingen-
dus esset, videns Spiritum sanctum è caelo descen-
dentem, ignarus quid esset, exclamauit: Ecce vi-
deo lumen quoddam ipso Sole illustrius in mede-
labi.

Cerealis ba-
ptizatur.

Eodem tempore officarij Cerealem quærentes,
intellexerunt cum, relicto idolorum cultu, Chri-
stianis sacris initiatum esse. Qua re vehementer
offensi, Hadriano detulerunt, qui protinus Licinio
viro consulari in mandatis dedit, vt sacrificare re-
cuscantem ignibus cremaret. Igitur Licinius vrbe
Sabinorum ingressus, Cerealem, Getulium, Amari-
tium & Primitium, diuinis rebus intentos inue-
nit, quos statim vinculis constrictos, in carcerem
abduci iussit. Inde in ciuitate Tyburtina suo obla-
tos tribunali, atrociter cædi iussit, cæcosque iterum
carcere concludi: vbi diebus septem & viginti in
precibus & gratiarum actione mirabili alacritate
perdurarunt.

Sancti mar-
tyres in car-
cerem mit-
tuntur.

Post hæc Hadrianus certaminum illorum certis-
or factus, furore percitus flammis eos exuri iussit.
Ducti igitur sancti martyres ad flumen Tyberim
tertiodecimo ab vrbe Roma milliario, manibus
pedibusque arctissimè ligatis, in rogam iniec-
ti sunt. Porro Getulius in medijs flammis illæsus
perflens, alios luculentis verbis ad constantiam
hortabatur, & solutis vinculis, Christi gratiam,
summis

Flammis obij-
ciuntur.

summi
hos om-
sam ma-
pora be-
rio præ-
post eun-
pari vir-
mensis,
sumis pig-

VITA
Scotia

M
quod
tudiner
natus rex
dum & E
lorum ic
gem Spen
motus, e
monem, v
ne liberis
tham Imp
Margare
cum, prim
tis specim
propria v
matrimop
di sunt, ag
& desyder
incumben
In loco,
thilfinæ T
eamque va

summis laudibus extollebat. Qui tandem, post alios omnes, fustibus crudeliter verberatus, gloriosam martyrum palmam adeptus est. Quorum corpora beata Symphorosa Getulij coniunx in arena prædij sui honorificè sepeliuit. Quæ non longè post eundem ipsum martyrem cum septem filijs, pari virtute ac constantia secuta est: nam 27. eiusdem mensis, gloriosè, de hoste triumphata, cum charissimis pignoribus caelos conscendit.

Symphorosa cum septem filijs necatur.

VITA S. MARGARETAE REGINAE
Scotia, ex ea, quæ est apud Surium.

Mortuo Edmundo rege cum primis strenuo, qui ab Anglis, propter insuperabilem fortitudinem, ferrei lateris cognomen acceperat, Cantus rex, Angliæ conquæstor, filios eius Edmundo & Eduardum, propter fœdus cum patre illorum ictum, præ pudore feriri non valens, ad regem Sueuorum ferendos transmisit: qui pietate motus, eos vterius ad regem Hungarorum Salomonem, vitæ reseruandos misit. Edmundo verò sine liberis decedente, Eduardus frater eius Agatham Imperatoris filiam duxit, ex qua sanctam Margaretam, postea Scotiæ reginâ progenuit. Quæ cum, primæua adhuc florente ætate, in signe pietatis specimen de se præberet, suorum magis quam propria voluntate, Regi Scotorum Malcolino in matrimonium collocatur. Vbi licet ea quæ mundi sunt, agere compelleretur, attamen mundi rebus & desyderijs post positis, pietatis operibus sedulo incumbat.

10. Iunij.

Parentes S. Margaretæ.

Nabit Malcolino regi Scotiæ.

In loco, vbi nuptiæ eius fuerant celebratæ, sanctissimæ Trinitati nobilem ecclesiam construxit: eamque varijs magni præcij ornamentis decorauit.

Bff 5 Liberos